

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 bová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1-56 szám
 I. EMELET
 bová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adatnak
 Hirdetéseket a kiadóhivatalban vétetnek 15!

Tisztujtás a vármegyén.

Pécs, 1895. július 15.

A vármegyék megkapták a rendeletet, hogy készüljenek az általános tisztujtásnak még ebben az évben leendő megtartására, mert a vármegyék tiszti karainak mandátuma 1896. január hó 1-én lejár, a kilátásba helyezett államosítás pedig még nem következett be, sőt nincs is rá kilátás, hogy egyhamar bekövetkezzék, mert egyike sem történt azoknak az intézkedéseknek, a melyeket jóvendőgettek azok, a kik készpénzül vették a Bánffy-kormány bemutatkozása alkalmával hangoztatott programot, melyben első sorban megvalósítandó feladat gyanánt a közigazgatás államosítása állott.

Az államosítás gyors bekövetkezésében bizakodók ugyanis azt rebesgették, hogy a kormány nem fogja megtartatni az általános tisztujtást a vármegyékben, hanem egyszerű hatalomszóval, vagy legrosszabb esetben egy rövid törvénnyel meg fogja hosszabbítani a most működő megyei tisztikarok megbízatását mindaddig, míg az államosítás folytán a kinevezés ideje be nem következik.

Másik variánsa volt a közkeletű híreszteléseknek, hogy a tisztujtás el lesz ugyan rendelve, de annak határozott kijelentésével, hogy a megválasztandó tisztviselők nem hat évre, hanem csupán az államosítás életbe léptéig nyerik megbízatásukat.

A kormány azonban belátta, hogy úgy a jelenlegi tisztviselők mandátumának választás nélküli meghosszabbítása, mint új tisztviselőknek a törvényesnél rövidebb és bizonytalan időre való választása csak a törvényhozás hozzájárulásával történhetné, mert mind a két expedienst ellenkezik a fennálló törvénnyel; attól pedig megrettent, hogy ennek a kérdésnek a törvényhozás elé való vitelével előzetes államosítási hadjáratba keveredjék, a melynek kimenetele az adott viszonyok közt annyira bizonytalan lenne, hogy könnyen a kormány vereségével végződhetné.

Sokkal biztosabb a kormány tengődő életének elnyújtására a minden nagyobb emóciótól való böles tartózkodás; laissez faire, laissez passer! Legyen meg a restauráció minden klauzula nélkül, akkor nem kell viaskodni a parlamentben, hanem el lehet intézni a dolgot egy rendelettel, s ennek még az az előnyös oldala is megvan,

hogy a megyei tisztviselők üstökét folyton a markában tarthatja a kormány, ha az államosítás damokles kardját még további hat esztendőre fejük felett lebegtetni: újabb hat esztendő alatt ismét sok érdemet lehet majd szerezni nemcsak a tényleg viselt hivatalban való állami megerősítésre, hanem megfelelő előléptetésre is; a kormány pedig ismét lerázhathatja magáról a felelősséget a közigazgatás silányságáért s ráfoghatja az önkormányzatra, hogy minden baj gyökere a választásban van.

Választunk tehát ismét tisztikart s hogy ezt a nagy alkotmányos jogunkat méltóképpen gyakorolhassuk, a belügyek hatalmas minisztere kenetteljes intelmeket intéz a választó közönséghez, mely ha azokat igazán megszívleli, oly tisztikarok fogják ellátni országsszerte közigazgatásunkat, hogy ezért irigyünk lesz egész Európa.

Figyelmeztet mindenek előtt a miniszter, hogy a tiszti állások nem arra valók, hogy egyeseknek kényelmes és gondtalan megélhetést biztosíthassunk velük, hanem hogy az állam és a polgárok jogai és javai erélyes, pártatlan és szakértő védelmezőkre találjanak bennük. Csak olyanokat válasszanak tehát a vármegyék, kik tisztük kifogástalan betöltésére minden tekintetben alkalmasak és a kikben kötelességeik hű és pontos betöltésére való lelkes buzgalom is megvan.

Erre vonatkozólag a miniszter szigoruan megkívánja, hogy minden egyes tisztségre csak olyanok válassztassanak, kik az arra való törvényes képesítéssel bírnak, kivéve természetesen a minősítési törvény szabályai alól mentesített régi alkalmazásban levőket. Eivárja továbbá a miniszter, hogy a választásnál egyedül a közszolgálat érdeke lebegjen a választók szemei előtt és figyelmen kívül hagyjanak minden rokoni vagy baráti köteléket avagy egyéb melléktekinteteket.

Hát ez mind nagyon szépen van mondva s főleg szép, ha egy miniszter mondja, mert ebből látjuk, hogy a miniszter ismeri a módszert, melylyel a vármegyei tisztikarok csinálódnak. Ha a törvényhozásban vannak született törvényhozók, vannak a vármegyékben is született tisztviselők. A ki az uralkodó család kastélyában pillantotta meg a napvilágot, az már születésével jogigényt nyert a vármegye kormányzatára, s ha véletlenül leánynak született, az az ősi jussa, hogy leendő

férjéhez kelengyeképpen zsiros hivatalt vigyen. Vannak aztán jóbarátok, kik előkelő kedvtelésekkel a nyakára hágtak az apáiktól öröklött vagyonnak; ezeket sem lehet éhen veszni hagyni s mert munkájuk után megélni nem tudnának, kell nekik valami kis tisztséget vetni, mert a haza tartozik minden fiát eltartani.

Ezek az állapotok, melyek közigazgatásunk bajainak megannyi kuforrását képezték, Perczel miniszter rendelete következtében természetesen egy csapásra meg fognak szünni: a legközelebbi tisztujtás alkalmával minden tisztviselő komolyan magába fog szállni s ha szigorú önbírálat után arra a meggyőződésre fog jutni, hogy ő nem alkalmas eddig elfoglalt állásának betöltésére, okvetlenül önmaga ellen fog szavazni, mert szavazatot biztosít neki a törvény; a községi jegyzők, kik szintén testületileg tagjai a törvényhatósági bizottságnak s eddig csak egyhangú bizalmi szavazatokkal tüntek ki, most merészen frontot fognak csinálni saját főbírájuk s a központi tisztikar mindazon eddigi tagjai ellen, kik bármi tekintetben is kifogás alá estek, vagy a kiknek helyébe rátermettebb erők találnak pályázni, mert természetes, hogy a miniszter rendeletének szellemében a vármegyék tényleg szolgáló tisztikarait nagyon meg kell rostálni.

Vannak azonban makacs kételkedők, kik nem hiszik el, hogy mindez be fog következni, sőt erősen állítják, hogy a miniszter maga sem hiszi, hogy rendeletét ide lenn komolyan vegyék, és az egész rendeletet csak a kirakatba tett üres cifraságnak tartják, a mely mögött a főispánokhoz intézendő „bizalmas“ fogja az igazi utasításokat tartalmazni, a melyek azonban már nem oly természetűek, hogy azokat a nagyközönség orrára lehetne kötni.

És ezeknek a kételkedőknek alighanem igazuk van!

Merénylő, a ki vádol.

(Törvényszéki tárgyalás.)

Pécs, 1895. július 15.

Ma tárgyalta a pécsi kir. törvényszék előtt a f. évi április 3-án Mohácsoson végbement gyilkossági merénylet hőseinek bűnügyét, a ki a jelzett napon az utcán leszurta K a n t z Adolf dr. mohácsi ügyvédet. A tárgyaló terem karzata jóval 9 óra előtt megtelt hallgatósággal, kiválóan sokan voltak úgy-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Fővárosi levél.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Lármas őrmester.

(Somogyi ember a belügyminiszteriumban. Margit sziget megvétele. Új drámák. Hogy járt Náday Nagy-Kőrösön. A miniszter fia. Bácskai főispán. Siskovics Tamás.)

Az istennek sok mindenféle emberei vannak. Némelyik pl. azt hiszi, hogy azért jött a világra, hogy embertársait agyon szakálja. Ilyen ember Tóth István uram, nemes Somogy vármegye szülőtte. Ha Tóth István uram megjelenik a belügyminiszteriumban, az emberek szétfutnak, ajtaikat bezárják s revolvert fogva ülnek íróasztalukhoz, hogy abban a pillanatban, a melyben Tóth István uram hozzájuk betörne, lelőjék, mint a — nyulat.

Ennek is meg van a maga története. Tóth István uram ugyanis évtizedek óta jár föl a belügy miniszteriumba s boldog, boldogtalannak a kit ott megcsiphet elmondja, hogy neki 1848-ban a vasas németek tizenkét darab ökröt megették, de nem fizették ki, mondván, hogy a császár majd kifizeti. Ennek mar kerek 47 esztendeje. A vasas németek nagyobb részt elhaltak, a császár pedig a 12 ökröt árát most sem fizette ki.

Tóth István uram e panaszát elmondta hűségese 1867 től kezdve minden belügyminiszternek; sőt Hieronymi alatt már annyira ment, hogy követelte 1848-tól máig marháinak szaporulatát is. Mikor aztán megmagyarázták neki, hogy a 12 darab ökröt 1848-ban csak tizenkettő volt, meg most sem lehet több, mert hiszen ökröt, jóváhagyólag intett fejével s elállt a követelésétől.

A belügyminiszter vizsgálatot rendelt Tóth István uram ügyében; de a vizsgálat fájdalom, azt sütötte ki, hogy az atyafinak soh'sem volt 12 darab ökre, s ha lett volna, régen elitta volna, miként kis házával és telkével cselekedett. Midőn a turpisság kiderült, Tóth István urammal a belügyminiszteriumban nagyon kurtán bántak.

A fővárosi sajtó tele volt a szenzációs hírrel, hogy Budapest paradicsomát a Margit sziget egy konzorcium 8 millió forintot megvásárolta. Szép összeg. E gyönyörű sziget meg is éri, — csak legyen, a ki megadja. Midőn azonban a kíváncsi emberek megletelegrafálták Libicsnek, a királyi herceg jószág-igazgatójának e hirt, s egyszerűségi élénken tudakolva a valóságot, Libics röviden így felelt: Egy szó sem igaz, látszik, hogy nyár van, mert a kacsák száma veszedelmesen terjed. Ezzel az ügy befejeztetett s az emberek napirendre tértek.

Ne gondolja a tisztelt olvasó, hogy ebben a cudar melegben drámáiróink pihennek. Eppen nem. Bartók Lajos egy tragédián dolgozik, a melynek címe még nincs, de alkalmasint, „Izabella ki-

rály né“ lesz. Az előjáték a mohácsi csatateret mutatja, midőn Perényiné a halottakat temetteti. A csataterén megjelen Zápolya és Martinuzzi s hatalmas dikciót folytatnak Perényinével. Koroda Pál Alkibiadesét is szorgalmasan tanulják a szereplők; így Jászay Mari, a ki Spárta királynéját fogja adni, a szerzővel magával tanulja a szerepét, hogy annál jobban brilliroshasson a színpadon a hálás szerepévei. A darabot októberben fogják előadni a nemzeti színpadon.

Vakáció van mindenütt. A nemzeti színház tizenhét tagja össze állt, hogy a vidéki színpadokon néhány darabot játsszanak. A társaság feje Náday Feri volt. Mentek, mendégéltek a vidékre, sorsuk pompásan ment egész Nagy-Kőrösig. Itt azonban olyan incidens történt, a melynek következtében a kis társaság megsűnt léteni.

Nagy-Kőrösön ugyanis a szini előadás után a nagy kocsmába gyűltek össze a polgárok barátságos vacsorára, néhány pohárka borókára. Náday-nak feltűnt, hogy senki sem veszi le a kalapját, sőt a polgárok némelyike, a midőn ő a kocsmába lépett, még jobban a fejére hústa a kalapját. Nádayt ez mód nélkül bosszantotta s mérgesen oda oda szól az atyafinak:

— Hát maguknál nem szokás a kalapot levenni, ha tisztességes emberek közé jönnek?

— Hát bizony olyan ember előtt, a ki magát pénzért mutogja, nem igen szoktuk kalapunkat levenni.

védek és jogászok. A törvényszék Lukrita elnöklése alatt Porges és Bajnovits szavazó bírákból, Stiglbauer jegyzőből állott. A vádhatóságot Nagy Géza dr. kir. alügyész képviselte. Vádlott védőjeként az ügyvédi kamara által kirendelt Jilly Alajos szerepelt. Jelen volt a törvényszéki szakértő orvos, Jellasich István dr. is.

Legelőbb is az ügyész ismertette a tényállást röviden, mely szerint vádlott, Bali András már régebben haragot táplált Kants dr. mohácsi ügyvéd ellen. Ebből a haragból kifolyólag vádlott f. év február havában felkereste Kants ügyvédet irodájában, hogy kérdőre vonja bizonyos peres ügyében, melynek a vége az, hogy vádlottat kiutasították. Április 3-án reggel reáesett a bírósághoz igyekvő ügyvédre és az utcán újból kérdőre vonta. Valószínűleg nem kapott kielégítő választ, mert várt rá egész déli 12 óráig és akkor újra hosszágódott a már dolgait végzett ügyvédhez és ismételte kérdéseit. Miután elutasító választ kapott, Bali András vádlott az e célra már készen tartott késsel Kants ügyvéd hasába szurt. Kants futásnak eredt, Bali utána, és ez utóbbi csak akkor távozott, midőn Kantsot elesni látta. Kantsot operálták és egészsége 14 nap alatt helyreállott.

Magánpanaszos kihallgatása.

Kants Adolf dr. előadja, hogy zalaapáti születésű, 39 éves, r. kath. vallású, ügyvéd, nő, 4 gyermek atyja. Hogy mi célból követte el ellene Bali gonosz tettét, mai napig sem tudja. Sérülése után táviratostatott Pécsre Erreth dr. kórházi igazgatónak, a ki maga helyett Pick dr. kórházi orvost küldte Mohácsra, a ki sikerült operációt végzett rajta. Hat hétig volt munkaképtelen és a merénylet nyomait máig is viseli. Elnök kérdésére előadja, hogy vádlott vagyonközösségben volt atyjával, a kinek képviselője ő volt. Fele nevében perelte vádlottat, minek folytán ki lett mondva ítéletileg a vagyonközösség megszüntetése, sőt vádlott 200 forint birtok használati díjban is el lett marasztalva. A költségek a hosszas peres eljárás alatt 90 frtra nőttek. Vádlott fizetni nem tudott, birtoka árverés alá került, melyet Andrits ügyvéd és ő vásároltak meg bírói árverésen. Az elnök ismételt kérdéseire kijelenti, hogy sem kártérítést, sem költséget egy krajcárt sem számít fel vádlott ellenében.

Felolvastatik ezután az orvosi látélet, mely szerint Kants dr. a has jobb oldalán éles késsel megszurattott és hogy ott 2 és fél cm. „folytonossági megszakítás” találtatott. Nemesebb rész nem sérült meg. Gyógyulási idő 10—12 nap.

Jellasich István dr. törv. orvosszakértő megjegyzi, hogy ha a szurás kissé mélyebben hatolt volna be a testbe, könnyen végzetes lehetett volna; mert a hashártyát is megsértette volna, a mi tudvalevőleg halálhozó. Orvosi szempontból elfogadható magánpanaszosnak az az állítása, hogy hat hétig volt munkaképtelen.

A felmutatott képre, melylyel vádlott a merényletet végrehajtotta, megjegyzi a törv. szakértő, hogy nagyon is alkalmas lett volna az életveszélyes megsebesítésre, ha vádlott a szurásnál nagyobb erőt fejtett volna ki.

Vádlott kihallgatása.

Bali András mohácsi születésű, 53 éves, r. kath., nő, gyermektelen napszámos, minden vagyonából kilicálták. Olvasni tud, de leírni csak a nevével képes. Büntetve két ízben volt. Egyszer 1877-ben 4 napra, egyszer a f. évben 14 napra testisértés vétsége miatt.

Náday a legközelebbi vonaton Budapestre utazott, s konstátálta, a mi már ósrégi dolog, hogy a mi alföldi városainkban a civilizáció még csecsemő korát éli. Azóta Nádaytól a legveszedelmesebb azt kérdezni, hogy mikor megy Kőrösre.

Azt hiszem Önöket a honvédelmi miniszter fia anynyiban érdekli, hogy körükben töltött el néhány évet. A fiatal báró a belügyminiszteriumban van mint fogalmazó. A legközelebbi napokban azonban előléptetésben részesül, mert megkapja a titkári címet és jellegét, őszre pedig a miniszteri titkári címet. A hivatalos lap nemsokára igazolni fogja hírünket s a fürdőben hűsölő bárónak kellemes meglepetést hoz.

A multkor már megírtam, hogy bajnai Vojnics Pista lesz Bács-Bodroghmegye főispánja; most már azt is elárulhatom, hogy a hivatalos lap vasárnapi számában fog kinevezése publikáltatni. Ennek a kinevezési publikációnak egy kis története van. Ő felvétele már régen aláírta a kinevezést, de a publikáció késétt, egyre késétt.

A vármegye kíváncsi tisztviselői hozzám fordultak s engem biztak meg, hogy szimatolnám ki, mikor jön a kinevezés. Én szaladtam Ponciustól Pilátusig, de fáradságomat siker nem koronázta. Végre találkoztam Siskovics Tamással, ezzel a sajtósággal kedves jószívű mindentudó emberrel.

— Tamás bátyám segítsen rajtam!

— Nagyon szívesen, csak mondja meg, miben lehetek segítségére.

Vallomását hosszú lére ereszti. Azzal kezdi önvédelmét, hogy ő atyjával a birtokra nézve ki egyezett a kir. közjegyző előtt és ennek dacára Kants ügyvéd őt mégis megperelte; a minnek a vége az lett, hogy az 1260 frtba került birtok 24 frtért elpazaroltatott és azt éppen Kants dr. és volt segédje Andrits ur vették meg árverésen potomon áron. Hosszu előadásának lényege a következő: Az atyja nevében indított perben elmakacsolták a bíróság előtt, jogorvoslattal akart élni, de egyetlen egy mohácsi ügyvéd sem találkozott, a ki perét elvállalja, jóllehet est az elmarasztaló makacssági ítéletet mai napig sem vette kézhez. Így aztán őt törvénytelenül exekválták. Elment ő százszor is panaszra Materényi járásbíróhoz, de ez Molnár albiróhoz, ez meg a kiadóba utasították. Innét a telekhivatalba. Végössze nem volt a sok küldözgetésnek. Végre egy díjnak urat megfizettem 80 krral, a ki kiadta másolatban azt az elmarasztaló makacssági ítéletet és megmutatta nekem a kézbesítési ívet, a melyen a nekem szóló végzés átvételénél üres volt az aláírásra szánt rovat.

Mikor az ítélet másolata a kezemben volt, be mentem vele Materényi járásbíró urhoz, a kinek felmutattam, a ki nem hitte el, hogy én azt törvényes alakban meg nem kaptam. Elvittem ezután ezt az ítéletet Kants ügyvéd urhoz, de nem adtam a kezébe, mert féltem, hogy elveszi tőlem. Ekkor az ügyvéd ur elkáromkodta magát és Pethes nevű segédjével együtt sajátkezüleg kidobott az irodából.

Minden szerdán és szombaton jártam a járásbíró ur nyakára, hogy tegyen már egyszer velem igazságot, de hát mindig elutasított.

Végre április 3-án józan észszel, tiszta fővel komolyan elhatároztam magamat, hogy megszuram az ügyvéd urat, mert hát igazságot sehol se tudtam kapni és ahogy mondják, szükség törvényt ront. Megszurtam pedig azért, hogy ide kerüljek vele együtt szemtől-szembe a törvényszék elé és viszonyvádat emeljek ellene. Csupán ennyi volt a célom, nem pedig, hogy megöljem. Igazságomat minden uton-módon elnyomták, azért állok tehát itt, hogy kiderüljön igazság, mert másképp nem állott módomban a magam igazságát kikeresni.

Elmondja ezután, hogyan hajtotta végre te Legjobban fáj neki a kidobatása, ezért vonta kérdőre Kants ügyvédet, a ki ismét a leggoróbban felelt. Elővette tehát a zsebében tartott ké a hasába szúrta.

Elnök: Nem gondolt-e arra, hogy agyó Kantsot?

Bali: Azt nem akartam, hogy me csak megszurni akartam, hogy a törvényszék rüljön a dolog.

Elnök: Jóval azelőtt több ízben a járás előtt s mások előtt fenyegette Kantsot?

Bali: Én nem!

Kir. ügyész: Mondja Bali, nem volt magnak kisebb kése, mint a melylyel az ügyvéd ura megszurta?

Bali: De igen volt.

Ügyész: Hát miért nem azzal szurta meg az ügyvéd urat?

Bali: Mert akkor nem került volna a törvényszék elé az ügy.

Porges: Hát miért akart tulajdonképpen a törvényszék előtt állani Kantszal?

Bali: Hogy a törvény előtt elmondhassam a hamis adószelvényről szóló dolgot.

— Egy nagyon fontos dolgot kell kitudni és sehogy sem akadok a nyitjára.

— Mi az a fontos dolog?

— Kimerem is, nem is mondani

— Hát csak ki vele.

— Mikor lesz a Pista kinevezése publikálva?

— Meg akarja tudni?

— Életkérdés rám nézve.

— Hát vasárnap.

— Igazán?

— Arra mérget vehet.

Ezalatt a vadászskürthöz értünk, betértünk ebédre. Alig kezdtük meg az ebédet, egy csomó kormányparti zsurnaliszta ült az asztalunkhoz.

— No fiúk köztünk maradjon a szó — kezdém titokteljes hangon — egy kérdésre pályadíjat tűzök ki.

— S az? — kérdék mindannyian.

— Mikor lesz a Vojnics Pista kinevezésének publikálása?

— Azt nem lehet tudni — monda az egyik

— Talán még a Főlség sem írta alá.

— Egy-két hét múlva bizonyosan meglesz.

Siskovics Tamás bátyám csak a bajusza alatt mosolygott.

Ebéd után karon fogott s így kezdé mondókáját:

— Kedves öcsém! nem tudnak ezek a s ribecek semmit, még a híreket is csak hírből; azt is nagy néha, ha éppen valamit hallanak tőlünk.

Igaza volt.

Vádlott itt hosszú ideig összefüggéstelen dolgokat beszél el.

Tanuk kihallgatása.

Vincze József mohácsi fogházór elmondja, hogy 1895. április 3-án d. u. 1/1 órákor hozzá jött Bali, vennie át, mert megszurta Kantsot. A kést elvettem Balitól — mondja Vincze József s a járásbíró parancsára Bali Andrást letartóztattam.

Elnök: Nem kérdezte Balit, miért tette ezt, miért szúrta meg Kants Adóifot?

Tanu: Kérdeztem, de Bali András nem adott egyenes választ.

Turkovics János telekkönyvvezető a mohácsi járásbíróhoz.

Elnök: Honnan ismeri Bali Andrást?

Tanu: A telekkönyvi helyiségből. Egy izben volt ott, felvilágosítást kért, attól a naptól fogva nem beszéltem vele.

Elnök: Nem kérdezte, mit akar a telekkönyvvel?

T: Kérdeztem, azt mondta, azért nézi, hogy P... iratokat keresni s levélköztesse

Kantz: Adott-hoz: Mondta-e ezt Bali?

T: Mondtam.

jos ügyvédi írrok Mohácsra Kantszal. It tud a szurást megelőzőleg Baliról.

mut sito fer: Ali egy izben oda jött, s egy iratot gorombáskolt, erre főnököm kiutannem dobta ki, mint ő mondja; erre kezdett.

: Mit tud a késszurásról.

Mit sem tudok, nem voltam ott a lyén.

r Ádám földműves.

k németül tárgyal tanuval (tolmács??)

u: Bali egészen nyugodtan beszélt Kantszal megszurta volna. Majd a szurás után zer utána futott, de mikor látta, hogy sik, megfordult.

nök a vádlotthoz: Igaz Bali?

li: Igaz, hogy egész nyugodtan beszéltem al.

ndrics Tivadar ügyvéd.

lnök: Képviselte-e Bali Andrást?

Tanu: Igen egy izben.

Elnök: Április 3-án milyen hangulatban látta?

Tanu: Messziről láttam. Izgatottan sétált, zu léptekkel, hátratett kezekkel; de beszélni beszéltem vele.

Elnök: Indulatos ember-e Bali?

Tanu: Még mint ügyvédjelölt vettem észre, indulatos ember.

Materényi János jbiró Mohácsra. Kants vótársa.

lnök: Honnan ismeri Bali Andrást?

anu: Bali majd minden szerdán és szombefordult a járásbíróhoz.

nök: Legutóbb mikor volt ott?

u: Mikor a kérdéses eset történt, s ak-máskor is fenyegetődött, hogy ő nem valamit fog cselekedni, a miért talán jak de ő ezzel nem törődik.

nyitási eljárás ezzel véget ért.

Bali András erkölcsi bizonyítványát olv... z szerint veszekedő, összeférhetlen ter-

sz kéri a tanuk, ugy dr. Kants tését, mi meg is történik.

10 előrehaladottságánál fogva a tár- utáni fél 3 óráig felfüggeszti.

ítáni tárgyalás.

F... szuronyos börtönőr bevezette a vádlotta... agy Géza dr. kir. alügyész megtartó

dbeszédet.

Kéts... vádlott beismerése után bizo- nyításra ne... kezdé az ügyész — hogy a szurás Bali Andrástól származott, mely hogy nem járt a legvégzetesebb következményekkel, az csak a véletlen játéka volt. Kérdés most már csak az, hogy ez alkalommal milyen bűncselekmény lett elkövetve, vajjon súlyos testi sértés, szándékos emberölésnek, vagy a gyilkosságnak kísérlete forog-e itt fen? Vádlott polgári peres ügyei sodorták bele abba a tömkelegbe, melyből ki ut nem volt. Nem bizott többé az ügyvédekben és midőn ennek következtében oly bonyodalmakba jutott, hogy anyagi romlása szélén állott, akkor fordult csak ügyvédhez, de már ekkor késő volt. Vádlott folyton csak az anyagi igazságot tartotta szem előtt, mert nem volt képes oda felemelkedni, hogy megértse, mikép az anyagi igazság a formák elmellőzésével lehetetlen. Kárhozzat és hibáztat mindenkit, a kivel csak egyszer is ügye akadt. Hibáztatni fogja a törvényszéket — előre tudom — ha el fogja ítélni, hibáztatni fog engem, hibáztatni fog mindenkit, a ki részvételt van esete iránt. A perlekedési mánia, a tulságig vitt önértett eszének tulbecsülése, ezek vitték vádlottat a

bűn útjára. Megengedem, hogy vádlott Kantz dr. működése folytán az anyagi romlás szélére jutott, de hát Kantz éppen vádlott atyja érdekeit képviselte és mint ügyvéd kifogástalanul járt el megbízatásában. Ő itt nem distinguál, csak tess a maga esse szerint. Hiaz több tanu előtt hangostatta fenyegéseit, hogy le fogja vetköztetni Kantzot, még ha felakasztják is. Már reggel 7 órakor magához veszi a kést, 9 órakor rövid azóvaltása volt az ügyvéddel és ezek után mégis leselkedett rá 12 óráig. Mit bizonyít ez? Azt, hogy nem csak azért szurta meg Kantzot, hogy ügyét itt a törvényszék előtt feltárja, de hogy bosszút álljon február 11 én történt kidobtatásáért. Szándéka volt tehát a gyilkosság, mert ha nem, úgy akkor miért szurta volna éppen hasát, miért futott utána és miért fordult meg csupán akkor, midőn Kantzot lerogyni látta? Igen, mert a szurás az élet kioltására volt irányítva, erre vitte őt a libegő bosszu, és logikus elmével csak ezt fogadhatjuk el. Tette előre megfontolt szándék volt és természetesen, orozva járt el. Nyugodt szavakkal köze z hoz s ebben az orvul teremtett heyzet. ta meg Kantzot. Miért is feltétlenül be var a 278. § ban körülírt gyilkosság kísérlette, miért is kérem őt ebben bűnösnel és megfelelő büntetéssel sújteni.

A védbeszéd.

Jilly Alajos védő azzal kezdi, h cselekmény elkövetése vádlott által kétség ő maga beismerte, még pedig a tett elkö azonnal, midőn önként jelentkezett. Itt mo lehet a kérdés, hogy minő elbírálás alá dolog maga? Leglényegesebb szerepet játs: lott szándéka. Védő nem látja bizonyított: gyalas során, hogy vádlottnak szándéka Kantz életét kioltani, legfeljebb annak fo valószínűsége, hogy nem törekedett az élet k Múltóztassék a büntényt a 340. §. szerint n és enyhítő körülményül tekintetbe venni v keseredését, valamint azt, hogy önként jele Elnök kérdéseire, hogy van-e vádlott mondani valója védelmére, vádlott megjegy: akár 10 óráig is elbessélhetne, csak hallgatn: A törvényszék azonban még egyszer nem végig hallgatni vádlott összefüggéstelen beszé: nem visszavonult az ítélehozatalra.

Rövid negyedóra alatt ez is megtörtént után kihirdették az ítéletet, mely szerint Andrást a btk. 278. 60. és 289. §-a alapján h a fegy h á z r a és tíz évi hivatalvesztésre ítélté Vádlott, védője felebbeztek; de felebbe kir ügyész is vádlott terhére.

A büntetésből 3 hó kitöltöttnek vétetik. Vádlott továbbra is fogva marad

H i r e k.

Pécs, 1895. július hó

— **(Kinevezés.)** A vallás és közoktatást miniszter K a s z a József dr. pécsi püspöki joglicei tanárnak a kolozsvári tud. egyetemen a jogbölcész böl magántanárná történt képesítését jóváhagyta őt ebben a minőségben megerősítette.

— **(Távozó kasznár.)** Tegnap, vasár: délután a szentlőrinci uradalmi bérlőség gazdatisztj a csobokai pusztára gyülekeztek, hogy itt a bérlőse szolgálatából kilépő s Debrecenbe távozó G r u n n e Lipót csobokai pusztai kasznártól elbucsuzzanak. A bucsu mulatságon a környék intelligenciája közül sokkan vettek részt, úgy, hogy az összejő steli csak a késő éjjeli órákban szakadt vége.

— **(Szentszékek beszüntetése.)** házasság életbeléptetésével válóperekben a katolikus szentszékek biráskodási jog vetkeztében megszűnik a szentszékek muu. nagy része is.

— **(Halálozás.)** Sulyos csapás érte C z i r e r József polgártársunkat. Fia Lajos, ki a cs. és kir. haditengerészetnél mint sorhajó-hadnagy szolgált s ki betegsége folytán ez előtt 6 évvel nyugdíjaztatta magát, vasárnap reggel Neumarkt stajerszági fűrdőben elhunyt. A megboldogult zseniális tehetségű, sokat tanult és tapasztalt tengerész volt, kit úgy tisztársai, mint a vele érintkezők megnyerő modoráért, őszinte tisztelettel és ragaszkodással tüntettek ki. Betegségét — tüdő-gümőkört — a tengerészeti erős szolgálatban kapta, melyből nem volt képes kigyógyulni. A halál az élet legszebb korában, 39 ik évben ragadta ki az élők sorából; temetése valószínűleg Neumarktban fog vébe menni. Nyugodjék békében!

— **(A szénszállítás Mohácsról.)** Mohácsról írja levelezőnk, hogy az idei szénszállítás oly csekély, hogy tizenöt év óta nem szállítottak oly kevés szenet. — Eddig minden esztendőben július hónapban 8—12 uszály rakodott szénnel; ez idén alig áll naponta 2—3 uszály rakodás alatt. A Duna-Gőzhajózási-Társaság igazgatósága a Budapestre való szállítást hat hétre beszüntette. A szénmunkások helyzete emiatt nagyon rosszra fordult.

— **(Táncestély akadályokkal.)** Elégge köztudomásu dolog, hogy a „Nemzeti sörccsarnok“ helyiségében minden vásár- és ünnepponon a far-sangban tartatni szokott „Fichmark“ oknál is alacsonyabb színvonalon álló táncestély tartatik, mely majd minden esetben perlekedés s veszekedés színhelye. Tegnap este is, mikor már úgy a korcsmáros, mint a publikum nagy része az italtól meglehetősen borkösi állapotban volt, egy cs. és k. őrmester eltávoztakor nem óhajtott fizetni, a mire asután a korcsmáros roppant méregbe jött. Természetesen a tánc megszakadt. Kovás hijja volt, hogy tettelegességre nem került a sor vendéglős és vendég között, de ezt idejében megakadályozta a közbelépett rendőrség. — Egyáltalában nem értjük, hogy engedheti meg a rendőrkapitányság a város közepén az ilyenmü orgiákat, a mely, tekintve a publikumot, mely ott a mulatságban részt vesz, s azoknak tetteit s viselkedését, csakis annak mondható.

— **(Körözött elmebeteg.)** Balázs Mladenné szül. Todorovics Baszlika liptódi lakos, kit elmebetegsége miatt az országos tébolydába kellett volna szállítani, f. évi június hó 17 én Liptód községből nyomtalanul eltűnt. A járási főszolgabíró a szerencsétlen asszony köröztesését rendelte el.

— **(Elsült fegyver.)** Egerbach János és Rittermann János murgai sertéskereskedők a napokban beállítottak Klieber Jakab uradalmi gazdához, hogy tőle sertéseket vásároljanak. A mint a konyhában a sertés-kereskedők a gazdára várakoztak, Egerbach János megpillantva a falon függő fegyvert, azt levette és nézegette a szerkezetét. Egyszerre e közben a fegyver véletlenül elsült és a golyó a konyha küszöbén játszó Csöglei Márton 2 éves kis fiacskáját találta, ki rögtön meghalt.

— **(Patrol! patrol!.)** Ez a rövidke szó hangzott szombaton este a Széchenyi-tér északi részéről Mintha a sirból jött volna e kiállítás, majd meg oly fülrepszítő, rémes volt, hogy a közelben író rendőrijarat lélekszakadva futott a kiállítás helyére. gy szerencsétlen, gye: ge legényke hallatta az em: ett segítség-hívást, kinek mellén a híres Szmut: e k testvérek egyike térdelt, fojtogatván rabját. A dörök csakhamar felszabadították a halálra ijedt enge ifjút, míg a veszekedésre született Szmute: egy kis időre a hűvöstre vitték. Miért is tűrnek g ily embert a városban?

— **(Tenyészállatok kísérői ingyen szhatnak.)** Az állatkiállítások és tenyészállatok forgalmának emelése s a megfelelő tenyész: ag be: szerzésének megkönnyítése céljából a magyar lyi földművelésügyi miniszter a kereskedelem- miniszterrel egyetértőleg elhatározta, hogy a nyésztés emelése érdekében rendezendő kiállítás: , díjazásokra, vagy díjazással egybekötött tenyész: ásárokra szállítandó, ugyazintén továbbá az állam atásával, vagy ennek közvetítésével külföldről tálandó tenyészállatok kísérői részére a III yu vasuti jegyet teljesen ingyen fog adományozni, oly szállítási igazolványokat fognak az állatok ményes vasuti szállíthatása céljából engedé: mely igazolványok egyszerűsége mind a kísérőknek tes utazására is jogosítanak.

— **(Gyujtogatás.)** Nagy Szokoly községben z volt a napokban, mely Kiss Alajos házat, úgy szintén Ötvös Mihálynak is elhamvasz: házat. A megejtett vizsgálat során az az erős erült fel, hogy a tűz szándékos gyujtogatás nazik. A gyujtogatás gyanuja Miss Alajos: k, ki a tüzeset alkalmával egyedül volt a malom belsejébe rakhatta meg a tüzet, első lángok onnan csaptak ki.

— **(Lócsiszárok.)** A furfangos lócsiszárok akran felkeresik Báltaszék községet, mely: atarában összefogdosák a ménesen levő lovakat és azokkal elmenekülnek úgy, hogy csak bottal út hetik nyomukat. A napokban ismét megjelentek és Bozsolik János báltaszéki lakosnak két, Nagy Márton: nak meg egy szép lovat lopták el.

— **(Távbeszélés telefon nélkül.)** Szombaton történt. János gazda áll a Köszli boltja előtt, Bálint pedig csöndes ballagással jön felfelé az irgalmasok utcájában, a Tauszig boltja előtt Bálint bá' az, a ki először megpillantja János gazdát.

— Kend az János?!

— Én hát. Mikor gyűtt kend?

— Röggel.

— Kivel gyűtt kend?

— A sógor asszonyékkal.

— Mikor mén kend haza?

— Este felé!

— Hát kend?

— Én is akkor.

— Isten á!

— Isten á!

Ekkoráig már kikelt arccal összeszalad sok villogó szemű öre a rendnek, mivelhogy azt hitték, hogy legalább is a forradalmat akarják kikiáltani. Bálint és János ezután háta fordítottak az egymás utcájának. János ment lefelé, Bálint pedig fölfelé.

— **(Nyári mulatság.)** A baranyamegyei „Hadastyán“ betegsegélyző egyesület által f. évi június hó 23 ára, később július hó 7-ére tervezett és a rosz idő miatt kétszer elhalasztott nyári ünnepély végre f. hó 14 én kedvező sikerrel tartatott meg. Az ünnepély sikerét nagy mértékben előkítették a nemzetközi postánál fáradhatlanul működő hölgyek és pedig névszerint Polonyi Borosa (Bükköd), Rein: chard Juliaka (Bükköd), Markus Terész (Pécs), Ober: ritter M. (Pécs) és Károly E. (Pécs) kisasszonyok, a Pécsi tüzoltó és az első Pécsi Veterán egyesületet képviselő tagok. Egy szarvas is kísérsoltatván, azt B u j a n o v i c s Tamás földbirtokos nyerte meg. Felülfizettek: Baumler György 1 frt 30 kr, Skrobai István 1 frt 20 kr, Donner József 1 frt, Meissner Lajos 1 frt, Wolcher György 1 frt, Szélics Ferenc 1 frt, Dorn Lajosné 1 frt, Szabó Sándor 80 kr, Legát János 70 kr, Szabó János 70 kr, Steinerné 70 kr, Asztalos Nándor 50 kr, Oberitter Józsefné 50 kr, Muskó Antal 50 kr, Gros György 50 kr, Grünbaum Farkas 50 kr, Steinmetz N. 40 kr, Ált N. 40 kr, Dollinger András 40 kr, Nemets Mihály 40 kr, Weich Ká: rolyné 40 kr, Gánter Ferenc 40 kr, Bencsinek Ede 25 kr, Károly Erzsébet 20 kr, N. N. 20 kr, N. N. 20 kr, Reeh György 20 kr, N. N. 20 kr, Klobucsár Mihály 20 kr, Dorn Antalné 20 kr, Krauttsak Gyula 20 kr, Körösztsó József 20 kr, Sebőkne 10 kr, Klencz Alajosné 60 kr.

— **(A cigány gyomor.)** Sok mindent megemészt a cigány gyomor, de hogy még a ragályos betegségekben elhullott sertések husára is fáj a foguk, az már különös dolog. Pedig ilyen eset adta elő magát Szegzárdon, hol az elősott disznókat kiasták s az így nyert pecsenyéből lukullusi lakomát csaptak.

T Á V I R A T O K.

— **Plener végleg visszavonul.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Prágából jelentik, hogy Plener volt osztrák pénzügyminiszter levelet intézett az egeri kereskedelmi kamarához, a melyben megköszönvén az iránta tanusított bizalmat, kijelenti, hogy képviselői mandátumát érett megfontolás után tette le és így ezt az indokolt elhatározását nem fogja megváltoztatni.

— **Bolgárok Pétervárott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szent-Pétervárról jelentik, hogy a cárhoz menesztett bolgár küldöttséget az ottani előkelő körök tüntetőleg ünneplik. Tegnap gróf Golentsev-Kutosov hívta meg a küldöttséget nyaralójába, hol sok előkelő vendég jelent meg, köztük Sablev a szent zsinat főprokurátorának segéde Klement bolgár metropolita kedden Pobjedonoscevnél, a szent zsinat főprokurátoránál ebédel; szerdán a küldöttség Peterhofba megy. A polgármester csütörtökön a küldöttség tiszteletére diszebedet ad.

— **Zavarok a keleten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Agence balcanique szofiai jelentése szerint a Filipopolból érkező felfegyverzett bandát, a mely Nicola Stojanov vezetése alatt állott, lefegyverezték és szétszörták. Stojanovon kívül még több embert fogtak el, akik Mannlicher-fegyverekkel voltak ellátva. Azt gyanítják, hogy a fegyvereket Stambulov utján kapták. Szofiai jól értesült körökből megcáfolják, hogy az ottani helyőrség egy részét Kusztenilbe küldték és hogy az agitációk ellen tett hatósági intézkedések és a felkelő bandák elfogatása a lakosság körében rossz benyomást okoztak volna.

— **Az özvegy trónörökösne nyaralása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stefánia özvegy trónörökösne Londonból szülei látogatására Belgiumba, onnan Spaaba és Ostendébe megy s csak szeptemberben tér vissza Ausztriába.

— **A bolgár fejedelem utazik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferdinánd bolgár fejedelem tegnap Bécsbe érkezett s rövid időzés után folytatta utazását Bulgáriába.

Bűnügyi tárgyalások.

Július hó 18.

2986. Kellner Sámuel ellen csalárd bukás miatt.

3342. Vég Péter és neje ellen zsarolás és rágalmaszítás miatt.

3353. Miskovits Mari ellen lopás miatt.

Laptulajdonos

SAUTTER GUSZTÁV

Felölő szerkesztő

PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

2420. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A sádsi kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Dulánszky Nándor végrehajthatónak Tóth Ferdinánd és társai végrehajtást szenvedők elleni 74 frt 55 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a sádsi kir. járásbírószág területén levő Vékényben és határában fekvő a vékényi 38. sz. tjkvben foglalt I. a 105. hsz. 37. sz. malom mint felülépitményre, malomfelszerelésre és a föld haszonélvezetére 1014 frt eszennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi augusztus hó 17. napján d. e. 10 órakor Vékényben a bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni esándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 101 forint 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sádsdon 1895. évi június hó 5. napján.

A kir. járásbírószág mint tlkvi hatóság.

Warga Jenő
kir. aljársbíró.

2419. szám.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A sádsi kir. járásbírószág mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Dulánszky Nándor végrehajthatónak Hucker Adám végrehajtást szenvedő ellen 130 frt 41 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sádsi kir. járásbírószág területén levő Vékényben és határában fekvő a vékényi 36. sz. tjkvben foglalt I. a. 38/a/38. sz. malom mint felülépitményre, malom felszerelésre, az 52 és 488 hsz. földek haszonélvezetére 1300 frtban eszennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1895. évi augusztus hó 14-én d. e. 10 órakor Vékényben a bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis 130 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sádsdon 1895. évi június hó 5. napján.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Warga Jenő
kir. aljbiró.

Eladó sütő üzlet.

Siklóson a GEORGIEVITS ANDRAS tulajdonát képező, a piacz-téren levő

sütő-üzlet

összes felszerelésével elköltözes következtében azonnal, vagy f. évi augusztus 1-ével igen olcsón eladó.

Hirdetések jutányos áron vétet- nek föl kiadóhivatalunkban.

ZONGORA RAKTÁR

XXXXXXXXXX

és

kölcsönző
INTÉZET

XXXXXXXXXX

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniakban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.

Bécs és a vidék részére

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel

Pécsett, Mária- és megye-utcza sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.